Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

Det er lyrikeren Rolf Jacobsen som uttaler seg nedenfor.

B.Ø.

PERSONLIG TILLEGG TIL POLITIFORKLARINGEN.

117527

Kongsvinger 29/8-45.

Som nevnt i min forklaring var jeg før krigen et ganske aktivt medlem av Arbeiderpartiet. Jeg ble meget skuffet over utviklingen i 1940. Jeg antok da at Arbeiderpartiregjeringens unøytrale politikk hadde sin vesentlige skyld i hendelsene. Jeg mente at alliansen med England – som jeg alltid har regnet som arbeiderklassens farligste motstander – ikke vilde bringe noe godt.

Jeg anså det nok for mulig at Quisling juridisk sett hadde overtrått grunnloven, men jeg var overbevist om at det samme kunde sies om Hygårdsvoldsregjeringens mønsvrer. Jeg så det med andre ord slik at man i grunnen hadde "valget mellom to forrederier" og i det politiske kaos som rådde mente jeg meg berettiget til å handle etter eget skjønn og ansvar. Og som en reaksjon mot den linje man begynte med fra London og som jeg var helt uenig i meldte jeg meg om høsten en stund etter oppløsningen av de politiske partier inn i NS. Jeg tror å kunne si at hvis regjeringen og kongen hadde blitt i landet og den politiske situasjon hadde vært klar og utvilsom hadde jeg ikke meldt meg inn i partiet.

Jeg mente imidlertid da, som så mange andre på det tidspunkt at Tyskland sansynligvis vilde seire i Vesteuropa og at regjeringen ved sin landsflukt hadde satt Norges interesser i den største fare. Jeg mente dengang at Nasjonal Samling gav en vesentlig mulighet for et samarbeid med okkupasjonsmakten for å redde det som reddes kunde. Først og framst de sosiale goder som den reaksjonære fløy innen Nasjonalsosialismen og NS vilde kunne true.

Jeg har hele tiden oppfattet Nasjonal Samling som en "midlertidig foranstaltning", som ikke i noe tilfelle, i sin daværende form vilde overleve krigen. Jeg anså bevegelsen på det tidspunkt som det norske folks Modus Vivendi og som en "overgangsform" til noe bedre og mere norsk,